Lupta împotriva ereziei este manifestarea iubirii față de Dumnezeu și față de aproapele

Conform cu prorocirile Cuviosului Părinte Justin, un regim totalitar, terifiant şi cu precădere antihristic se prevede a fi instaurat şi în România, condusă mereu de-a lungul timpului de minorităţi atee, adepte ale bolşevismului satanic care a invadat acum întreaga lume sub o formă ascunsă neo-marxistă, după sacrificiul talmudic masonic al ultimului Ţar Martir Nicolae al II-lea, Unsul lui Dumnezeu pe pământ.

După distrugerea elitei intelectuale şi bisericeşti din BOR, care a luptat până la ultima picatură de sânge, dându-şi viata pentru credinţa în Hristos, ţară şi neamul strămoşesc, în cumplitele temnițe şi lagăre de concentrare ale regimului bolşevico-iudeo-masonic, s-a declanşat un război total împotriva adevărului, pentru că Adevărul este Hristos. Lumea toată s-a întors dezlănțuită împotriva adevărului, adică împotriva Ortodoxiei, singura deținătoare a acestei comori.

Renunțând la Hristos, asistăm cu durere la prăbuşirea Europei sub migraţia masivă musulmană, la comanda ocultei care urzeşte instaurarea sclavagismului modern al întregii omeniri, plan ascuns, dibaci pregătit şi organizat de zeci de ani, în care au fost atrase forțele politice şi mai marii Bisericii din întreaga lume.

Biserica, ultima citadelă a neamului creştinesc, a fost şi este supusă loviturilor neîncetate a celor care veghează la distrugerea neamurilor creştine.

Cine să mai apere poporul năucit şi atras de duhul lumesc, captivat de noile tehnologii, când mai marii Bisericii sunt cei care promovează panerezia distrugătoare sub pretextul iubirii aproapelui, şi transformă conferințele şi întrunirile în şedințe de propagandă a ecumenismului luciferic?

> *Cârdășia ecumenistă a ierarhiei și ratarea misiunii BOR de participare la reîncreștinarea Europei neopăgâne*

Negarea valorilor autentice creştine, și a recunoaşterii sfințeniei mucenicilor, martirilor, mărturisitorilor din închisorile şi temnițele comuniste, frățietatea fătiş

afişată faţă de ereticul papă, care promovează idolii păgâni şi urâciunile pustiirii, încălcarea Sfintelor Canoane şi a Sfintei Tradiții în văzul lumii, prin înfrățirea cu evreii în sinagogă şi participarea la rugăciuni cu papistaşii sau uniații, surditatea cronică şi disprețul față de frământările şi glasul unei minorități care încearcă să trezească la realitate pleroma amețită ce se îndreaptă spre prăpastia morții iminente duhovniceşti, ținerea voită în întuneric a credincioşilor față de pericolul scindării Ortodoxiei, prin recunoaşterea structurii ereticilor şi a schismaticilor nepocăiți drept Biserică de către conducătorul Fanarului, sunt manifestările apostaziei celor care ar trebui să fie pilde ale Harului divin în BOR.

În aceste vremuri de încercări, nu deznădăjduim la indiferența, înjosirile şi umilințele la care suntem supuşi, nici nu ne întristăm că nu primim răspuns la cererile şi memoriile înaintate Patriarhului şi Înaltilor Ierarhi, cufundați într-o tăcere disprețuitoare şi vinovată totodată, după aprobarea documentelor sinodului tâlhăresc din Creta 2016.

Vremurile actuale dovedesc că ecumenismul are un țel clar și concret: Consolidarea lumii sub păstrarea „creștinismului" de tip „New Age" prin conspirații politice sub influența iudeo-masonică a unei noi ordini mondiale. Scopul său final este de a consolida lumea sub un singur păstor, iar acest păstor nu va fi în niciun caz Domnul nostru Iisus Hristos, ci ademenitorul şi vicleanul antihrist. Scopul ultim, este ca Ortodoxia, singura care deţine adevărul, să dispară. Se urmăreşte, aşadar, ca într-o ultimă fază a acestui plan întunecat şi înfricoşător, să fie substituită închinarea adusă Lui Dumnezeu cu cea adusă satanei.

Ecumenismul în toate manifestările și variațiile sale reprezintă o adevărată captivitate babiloniană dirijată a Patriarhiei ecumenice și a unei bune părți din conducătorii Bisericilor Ortodoxe Locale. Singurul lucru care s-a obținut prin promovarea ecumenismului prin CMB şi alte asemenea organizații dominate de duhul satanicesc este legalizarea ereziilor și schismelor papismului și protestantismului.

Dialogul cu heterodocşii nu este posibil decât atunci când are o bază misionară, apostolică şi are drept scop ajutorul acordat celor care au căzut din adevăr, ca să dobândească Harul Duhului Sfânt şi să se reîntoarcă prin pocăință la Biserica părăsită.

Câți papistaşi de rang înalt s-au întors la Biserică? Câți protestanți sau uniați sau din alte denominațiuni s-au întors la Adevărul Hristos? Nici unul!

Dacă dorim să purtăm un dialog adecvat – fratern, misionar, jertfitor de sine – atunci Înalții Ierarhi ar trebui să încerce să-i ajute pe acești oameni părăsiți, jefuiți cu cruzime malefică de tâlharii nemiloşi, să găsească calea din care s-au rătăcit, nu să-i ademenească la rugăciuni comune sterpe fără niciun folos duhovnicesc, căci ei trebuie să se unească nu cu noi înșine personal, ci cu Biserica Sfinților Părinților noștri, cu Trupul lui Hristos.

Prin rugăciunea impusă de mai marii BOR în cadrul săptămânii de rugăciune pentru „unitatea creştinilor" se lasă o impresie înșelătoare tuturor, că toți sunt creștini și prin urmare nu există diferențe sau contradicții teologice serioase între noi. Câtă abilitate prefăcută, câtă minciună promovată de la cel mare până la cel mai mic slujbaş cu simbrie al Patriarhiei BOR, unii prin directive, alții prin executare cu ascultare.

Câți dintre aceştia au protestat clar şi răspicat, împotriva schimonosirii Adevărului, câți au dat Mărturisirea bineplăcută Atotziditorului nostru? Câți s-au revoltat împotriva documentelor eretice cretane?

Câți au protestat împotriva caterisirii, umilirii fraților lor, Preoții lui Hristos, prin hotărâri mincinoase anticanonice ?

Câți s-au ridicat pentru ieşirea BOR din CMB şi din diversele organisme şi comitete anticreştine?

Câți au protestat acum împotriva documentelor biometrice cu cip? Nici măcar unul!

Spunea vrednicul de pomenire Protoprezbiterul Gheorghe Metallinos că *„Acceptarea papei ca vicar al lui Hristos pe pământ a fost o invenție necesară pentru a umple golul care s-a format între Dumnezeu și lume. Ortodoxia sfinților noștri nu a avut niciodată nevoie de om ca intermediar, pentru că există un mijlocitor între Dumnezeu și oameni (1 Tim. 2: 5), care rămâne „până la sfârșitul lumii" (Matei 28:20): Hristos, Mântuitorul lumii (Ioan 4:42). Sfinții nu sunt intermediarii dintre noi și Dumnezeu; ei se roagă pentru noi lui Hristos*."

Împreună uniți, toți cei pe care ne-a învrednicit Dumnezeu să mărturisim, vom sta

în fața dușmanului comun, care nu este o persoană, nu sunt patriarhii, episcopii, ci duhul ecumenismului, care otrăvește Ortodoxia și ne distruge unitatea. Cu dragoste, smerenie și înțelegere, așa cum învățăm de la iubiții Sfinți ai Ortodoxiei, nu vom înceta niciodată să criticăm, să mustrăm şi să ne ridicăm împotriva panereziei ecumenimului, care este o boala înfricoşătoare, care se ascunde în spatele vorbelor frumoase (gen “frați”, “iubire”, “împreună”, “dialog”), a organismelor de tot felul şi a lozincilor care cu un aer de seriozitate propovăduiesc o unitate înşelătoare, identificându-se cu forțele răului care stăpânesc întreaga lume.

Lupta împotriva ereziei este o problemă permanentă, prezentă în fața conştiinței fiecăruia dintre noi, prin care cel cu adevărat credincios îşi poate dovedi dragostea, mila și compasiunea pentru întreaga omenire, cu alte cuvinte ea este, fără nicio îndoială, o manifestare a iubirii pentru aproapele.